

In uw browser lezen

**Pjotrs Dwarsliggers Nieuwsbrief
Nr. 109**

05 september 2019

Waarde lezers,

Na onderzoek van meerdere reacties op onze bijdragen over de media en het (ontbreken van een) klimaatdebat, kwamen we tot een verklaring waarom de media blijvend eenzijdig berichten over deze problematiek en waarom de spagaat tussen media en wetenschap zo groot blijft.

Het was vooral (maar niet alleen) de [correspondentie met de VRT-ombudsman](#) die mij hielp om de achterliggende redenering van de IPCC-aanhangers in kaart te brengen. Even meelezen.

Het klimaatdebat

De rol van de actoren en hun verantwoordelijkheid

‘Klimaatwetenschappers’

Door het veralgemeend gebruik van het begrip ‘klimaatwetenschap’ geven de media de indruk dat er ‘klimaatwetenschappers’ bestaan die beschikken over een alomvattende fundamentele kennis van alle wetenschappelijke factoren die een invloed kunnen hebben op ons klimaat, en meer bepaald op de temperatuurevolutie. De volharding waarmee de media deze misleidende taalverloedering blijvend hanteren, is één van de struikelblokken voor een goed begrip van de klimaatproblematiek.

Ze zijn zéér zeldzaam de wetenschappers die een aanzienlijke kennis hebben in de verschillende disciplines die aan de basis liggen van de kennis over de klimaatevolutie. Géén enkele ernstige wetenschapper zal ooit durven beweren dat hii alle relevante

disciplines beheerst. De reden is eenvoudig: het klimaat is een uitermate complex systeem dat afhankelijk is van heel verschillende factoren, waarover we – en dat is de belangrijkste bedenking – te weinig weten om het geheel met al zijn interacties te kunnen begrijpen.

We kennen bijvoorbeeld een KWALITATIEF causaal verband (absorptie volgens de wet Lambert Beer, etc.) tussen CO₂-concentraties en broeikaseffect, maar we kunnen geen correlatie aantonen. De reden is dat er te veel andere storende factoren zijn. Die zijn blijkbaar zo belangrijk dat ze het CO₂-effect overstemmen.

Dat méér CO₂ onze planeet groener maakt is bekend, maar bedenk ook dat niemand weet of CO₂ geen andere gevolgen kan hebben, bijvoorbeeld voor de evolutie van het leven in de oceanen en uiteindelijk de genetica van de mensheid. Ook op dit gebied toont ons wereldbeeld nog enorme witte vlekken.

Dat de media zogezegde ‘klimaatspecialisten’ aan het woord laten die absoluut niet behoren tot de aanzienlijke groep ernstige wetenschappers, schaadt het debat; een bepaald weekblad heeft zelfs een ‘wetenschappelijke’ medewerker die als bioloog soms de grootste onzin uitkraamt.

Daarnaast worden geregeld ‘Bekende Vlamingen’ opgevoerd die, mét de enthousiaste reclameondersteuning door de media voor een onwetend publiek een krakkemikkig klimaatbetoog mogen houden dat enkel gelijkgezinde wetenschappers zullen onderschrijven. Dramatiek verkoopt duidelijk beter dan onderbouwde wetenschappelijke informatie

Een interessant voorbeeld vonden we in het Duitse weekblad ‘Der Spiegel’ van 28 augustus II: **Klimakrise. Die Menschheit verliert die Kontrolle über den Zustand der Erde.** Alsof we ooit de controle over de aarde gehad zouden hebben... Niet dus, en gelukkig maar!

Hierbij vallen twee uitermate belangrijke bedenking te vermelden:

(1) **Klimataalarmisten** beweren dat de opwarming (die we inderdaad vaststellen) exclusief het gevolg is van de recente sterk toegenomen menselijke CO₂-uitstoot (die er inderdaad is) en dat de opwarming kan gestopt worden door die te herleiden tot nul. Om deze thesis hard te maken moeten ze echter de complexiteit van de opwarming negeren of tenminste de andere oorzaken tot randfenomenen reduceren. Dat is noch min noch meer de ontkenning van de complexe invloed van bijvoorbeeld de activiteit van onze twee warmtebronnen, de zon en de aardkern en van de rol van de oceanen en alle andere astrofysische invloeden.

(2) Onderlegde **klimaatsceptici** zijn volgens de media ongeloofwaardig omdat ze geen synthese kunnen maken, zoals het IPCC met zijn voorspellingen wél kan. Inderdaad, de

sceptische bijdragen zijn fragmentair en vullen mekaar alleen maar aan en ja, uitzonderlijk spreken ze mekaar tegen, zoals dat hoort in een wetenschappelijke debat waar de ‘science is not settled’! Daarmee erkennen ze dat het probleem te complex is én dat ze slechts een deel van de complexiteit kunnen behandelen. Ze ontkennen de opwarming van de aarde niet. Ze ontkennen de aanwezigheid van menselijke CO₂ niet. Ze wijzen er met hun onderbouwde bijdragen op dat de klimaatwijzigingen veroorzaakt worden door heel veel verschillende oorzaken én dat de rol van menselijke CO₂ véél beperkter is dan wat het IPCC ons wil doen geloven.

De klimaatalarmist negeert de natuurlijke oorzaken van de evolutie, de klimaatscepticus erkent de complexiteit die de oorzaak is van zijn fragmentaire kennis

Laten we even de ombudsman van de VRT-nieuwsdienst aan het woord inzake deze bedenking (een citaat uit de correspondentie met de ombudsman):

“Overigens, als de natuurlijk oorzaken meer doorwegen, en de menselijke oorzaken maar een gedeeltelijke verklaring zijn voor de opwarming, dan is de noodzaak aan een ambitieus klimaatbeleid juist nog groter. Hoe moeilijker het is om met menselijke factoren een verschil te maken, hoe agressiever je moet reageren op de weinige factoren die je kan beïnvloeden.”

Hij erkent dus het bestaan van andere natuurlijke oorzaken, maar houdt vast aan een postmoderne filosofie over de maakbare wereld en onze capaciteit om de natuurfenomenen, zoals het klimaat de baas te zijn. Als dát geen geloof is, wat dan wel? Het wordt echter helemaal onlogisch wanneer men bedenkt dat het IPCC géén probleem heeft met de verdere toename van CO₂-uitstoot door China en andere landen in volle industriële groei. Over de reden waarom ze daarmee akkoord gaan, leest u verder in dit artikel meer.

Eén vraag zouden we alle IPCC-gelovigen en hun vele sympathisanten willen voorleggen: “Gelooft u echt dat klimaatveranderingen waarvan vaststaat dat een veelheid van factoren een rol spelen, kunnen gestopt worden door één zeer beperkte oorzaak aan te pakken? Wil u daarvoor echt ons maatschappelijk systeem vernietigen, zoals IPCC-topmensen beogen?

Zou het niet goed zijn om te investeren in kennis en bij hoogdringendheid álle beschikbare wetenschappelijke kennis te gebruiken voor onze grootste prioriteit: **een haalbaar ecologisch energiebeleid.**

Voor **politici** lijkt het vanzelfsprekend dat ze advies krijgen van wetenschappers om de juiste beslissingen te kunnen nemen. Daar komt ook heel wat lobbywerk bij kijken en het is niet eenvoudig voor politici om in het grote aanbod van ‘waarheden’ de werkelijkheid te onderscheiden van eenzijdige promoties. Politici zijn daarenboven zéér gevoelig voor de invloed van de media op hun beleid en (vooral) op hun electorale resultaten.

Voor **wetenschappers** is de voornaamste opdracht om kennis te verzamelen en die ter beschikking te stellen van iedereen die daarvoor belangstelling heeft. Dat de media daarvoor belangrijk zijn is duidelijk. Wanneer de media slechts éénzijdig gebruik maken van de beschikbare wetenschappelijke bronnen, kan dat grote gevolgen hebben voor de houding van de bevolking en voor de uiteindelijke maatschappelijke kostprijs, niet enkel in financiële termen.

Voor ernstige wetenschappers is het niet vanzelfsprekend om deel te nemen aan het maatschappelijk debat over klimaatmaatregelen. Daar gaan ze buiten hun eigen domein en worden ze net zoals elke burger beschouwd als ‘maatschappelijk geëngageerden’ of activisten.

Uit wat we regelmatig lezen in **kranten**, **weekbladen** of horen op **radio en tv**, blijkt overduidelijk dat wetenschappers soms hun wetenschappelijke referenties misbruiken om met ‘enig gezag’ gekleurde (éénzijdige) informatie te verspreiden. Het is een vaststelling, dat elk medium zijn eigen maatschappelijke visie geloofwaardiger maakt door ‘gelijkgezinde’ wetenschappers aan het woord te laten en andere visies te negeren of slechts mondjesmaat publicatieruimte te geven. Zo camoufleren ze vooral hun eigen onwetendheid Wetenschapper X of klimaatspecialist Y zegt het, dus hoeven we daar niet meer aan over na te denken.

De media beroepen zich ook gemakkelijk op de zogenaamde consensus, terwijl onderzoek naar de gebruikte methode van dit onderzoek duidelijk heeft uitgewezen dat de ‘consensus’-conclusie slechts mogelijk was door een zeer groot aantal ingezonden antwoorden uit te sluiten. Manipulatie die de media gemakkelijk kunnen doorprikkken, maar niet doen!

De VRT-ombudsman verwijst naar de steun van de meerderheid van Belgische klimaatwetenschappers. Het zou interessant zijn om die lijst eens van nabij te bekijken en daaruit alle namen weg te filteren die géén natuurwetenschappers zijn. En mag ik dan op mijn beurt verwijzen naar de vereniging van Britse fysici die namens al zijn leden afstand nam van de IPCC-standpunten?

De rol van het IPCC

Over de ‘blow up’ van de VN, oorspronkelijk gegroeid uit de Volkerenbond als een mondiale organisatie voor de veiligheid en de regeling van internationale conflicten, schreven we reeds een artikel ([lees hier](#)). Daarin tonen we aan dat de VN, net zoals andere internationale organisaties, zijn macht steeds verder uitbreidde en een ondemocratisch eigen leven ging leiden ...

Dr. Ir. Blondeel schreef over de rol van het IPCC een interessante bijdrage waarbij hij zich vragen stelt over de toegevoegde waarde (voor de wetenschap) van het IPCC ([lees hier](#)).

De verantwoordelijkheid van het IPCC dat zich het recht toe-eigende om als énige de juiste synthese te maken van de wetenschappelijke input is daarom zeer groot.

Het verwijt van onder meer de ombudsman van de VRT dat klimaatsceptici meestal rechts-conservatief zijn, mag dan wel een grond van waarheid bevatten, het is al even evident dat het IPCC links geïnspireerd is, zoals blijkt uit volgende uitspraken van belangrijke IPCC-figuren.

Otmar Edenhofer IPCC co-chair: “we redistribute de facto the world’s wealth by climate policy.....One has to free oneself from the illusion that international climate policy is environmental policy. This has almost nothing to do with environmental policy anymore....”

Maurice Strong (bezieler van IPCC- UN conferentie RIO) schreef in 1979 in het National Review Magazine: “Frankly, we may get to the point where the only way of saving the world will be for industrial civilization to collapse” of “What if a small group of world leaders were to conclude that the principal risk to the Earth comes from the actions of the rich countries?... In order to save the planet, the group decides: Isn’t the only hope for the planet that the industrialized civilizations collapse? Isn’t it our responsibility to bring that about?”

Timothy Wirth, IPCC task force, VS senator (Democrat), UN Foundation, zei met een ontwapenende eerlijkheid: “We’ve got to ride this global warming issue. Even if the theory of global warming is wrong, we will be doing the right thing in terms of economic and environmental policy.”

Er is dus blijkbaar wél een consensus binnen het IPCC, maar niet over de rol van CO2! En er is blijkbaar ook een consensus bij de linksgeoriënteerde redacties om alles te weren wat niet strookt met deze maatschappijvisie. De CO2-uitstoot als hefboom voor de ontmanteling van het kapitalistisch systeem dat ons zo veel welvaart bracht. Is dat wel verstandig?

Deze visie is wellicht de verklaring voor het censureren van afwijkende wetenschappelijke bijdragen waarvan de publicatie geweigerd wordt en de auteurs zelfs geen peer review kunnen krijgen. Zo kunnen de media zeggen dat ze niet geloofwaardig

zijn wegens ‘geen peer review’. Herinnert u ‘Climategate’: “*Volgens de New York Times ging het in de e-mails onder andere om discussies over wetenschappelijke gegevens en over hoe de argumenten van sceptici over klimaatverandering te bestrijden. (.) Gesproken werd over hoe sceptische wetenschappers op een zijspoor te plaatsen. Voorkomen moest worden dat zij hun artikelen in belangrijke vakbladen konden publiceren. In één e-mail schrijft het hoofd van de CRU, professor Phil Jones, met professor Michael E. Mann, over het toepassen van een ‘truc’ (‘to hide the decline’). Het ging om een statistische methode om het uiteenlopen van een temperatuurreconstructie en de waargenomen temperatuur in de twintigste eeuw weg te laten, en op het eind te vervangen door thermometermetingen. In een andere e-mail van Jones staat dat hij liever niet zou willen dat bepaalde gegevens publiek worden: hij zou die liever verwijderen dan ze openbaar maken (hetgeen in het Verenigd Koninkrijk een misdaad zou zijn). CRU heeft erkend dat er ruwe data zijn gewist.*” Einde citaat.

NASA-wetenschapper James Hansen heeft met zijn uiteenzetting voor het Amerikaanse Congres in 1988, over de (foute) hockeystick in de zeespiegelstijging, de start gegeven voor het klimaatalarmisme. De NASA heeft geen al te beste reputatie want ze manipuleerden ook metingresultaten die niet pasten in de visie van het IPCC alarmisme.

Dit filmpje toont aan hoe de NASA de temperatuurmetingen in IJsland manipuleerden. Ook de manier waarop ze dit deden is relevant. Het is een bewijs te meer van de eenzijdigheid van de linksgeoriënteerde redacties die hierover niets publiceerden. Deze eenzijdigheid van de media wordt hier zelfs medeplichtigheid.

Is het vergezocht om te vermoeden dat deze linkse maatschappelijke doelstelling van het IPCC de reden is waarom de sympathiserende redacties van week- en dagbladen en de VRT-nieuwsredactie zo hardnekkig het IPCC steunen en elke kritiek erop negeren of verketteren? De bewering van de VRT-ombudsman dat kritische stemmen wel aan bod kunnen komen is fout. Laat hem maar eens de interviews en artikels van een andere strekking dan deze van het IPCC opzoeken! En dat de VRT - zonder zelf over voldoende kennis te beschikken - bijdragen en sceptici uitsluit, is al evenmin wetenschappelijk verantwoord.

Is het te ver gezocht dat omwille van hun politieke visie zij géén aandacht schenken aan de recente gerechtelijke veroordeling van IPCC-wetenschapper Dr. Mann? Ter herinnering, het gaat over zijn studie die bevestigde dat de hockey stick waarover Dr. Hansen oorspronkelijk het Amerikaanse congres informeerde, wel degelijk juist was. Hansen had het over de zeespiegel en Mann over temperaturen, maar die twee zijn door de thermische uitzetting van het oceaanwater direct gekoppeld. Tot wetenschappers vaststelden dat met de invoering van willekeurige waarden het resultaat van Dr. Mann zijn methode (algoritme) altijd hetzelfde was. Inderdaad, te gek voor woorden, maar niet voor de media!

Dr. Blondeel hierover: “Zie de recente gerechtelijke uitspraak van Ball vs. Mann over de “iconische 2001 hockey stick” grafiek van Dr. Mann. Bij een eerste uitspraak twee jaar geleden, werd een minnelijke schikking om zijn data vrij te geven opgelegd. Dr. Mann

bleef de vrijgave weigeren. Het gevolg is een definitieve uitspraak waarbij Dr. Mann veroordeeld wordt, inclusief de betaling van de miljoenen kostende rechtszaak (wie zal die betalen?). Voor het IPCC zou deze veroordeling een ramp moeten zijn. En voor media die gek zijn op veroordelingen van bekende figuren zou dat breaking news moeten zijn! Quid non.

Dwingende vragen

Betekenen bovenstaande bemerkingen dat het streefdoel ‘een leefbare planeet’ ook bij de onvermijdelijke opwarming fout is? Nee.

De IPCC-modellen zijn (wiskundig) fout en zelfs IPCC-topmensen beseffen dat CO₂ bekampen niet tot relevante resultaten zal leiden. Dat ook de ombudsman eventuele fouten niet uitsluit siert hem. Maar dat de VRT-nieuwsredactie en de andere traditionele redacties doof blijven voor de natuurlijke oorzaken van de klimaatveranderingen, is niet wetenschappelijk maar ideologisch geïnspireerd.

Onze ecologische voetafdruk daarentegen stelt wél een belangrijk probleem. Die is inderdaad heel groot en de capaciteit om een toenemende wereldbevolking toegang te geven tot voldoende voedsel en drank wordt een reuzegroot probleem. Wat kunnen we daarvan doen?

Dat de aarde opwarmt door natuurlijke oorzaken los van de invloed van menselijke CO₂, zal onvermijdelijk gevolgen hebben, zij het op veel langere termijn. Hoe gaan we ons daarvan beschermen?

In elk geval is dé absolute politieke topprioriteit voor de eerstvolgende jaren de keuze van een gegarandeerde en betaalbare energievoorrading. Vooraleer men zowat 40 % van het energieverbruik (voor voertuigen) wil overhevelen van fossiele naar elektrische aandrijving, moet men eerst het netwerk en een gegarandeerde energieproductiecapaciteit opvoeren. Typisch Belgisch om geld (hier energie) uit te geven dat er niet is. Daarvoor zitten we nu al boven de gestelde limiet. De hamvraag is: hoe kunnen we onze energievoorrading onafhankelijk maken van fossiele brandstoffen en om ‘Europa’ minder afhankelijk te maken van andere globale spelers zonder onze welvaart en onze sociale verworvenheden uit te hollen? Met geld gooien voor CO₂-neutraliteit zullen we er zeker NIET komen!

Een consensus onder de bevolking?

De linksgeoriënteerde redacties dwalen wanneer ze denken dat ze de overgrote meerderheid van de Vlamingen vertegenwoordigen met hun IPCC-standpunten. De

recente verkiezingsuitslag van Groen én Links bleef, ondanks de overmatige mediasteun voor de klimaatpijbelaaars en het groene gedachtegoed, vér beneden de verwachtingen. Men negeert de grote maar stille meerderheid die nog steeds beschikt over een portie gezond verstand, zoals lezer K. S. die reageerde op de vorige Nieuwsbrief met het artikel van Dr. ir Eric Blondeel (over de rol van tektoniek voor de opwarming van de aarde):

“Eerlijk, de uitleg gaat een beetje mijn petje te boven. Wat ik hier echter onthoud is dat de invloed van de vulkanische activiteit een grote rol speelt in de constante verandering van het klimaat. Dit artikel toont ook aan dat de studie over de evolutie van het klimaat voor vele gewone stervelingen, zoals ik, zéér moeilijk te begrijpen is. Daarom herhaal ik mijn opmerking dat het zeer pretentieus is om te denken dat wij als kleine mens op aarde, iets aan het klimaat kunnen veranderen. Bedankt dat U, bijna als enige, regelmatig artikels publiceert die tegen het dogmatische standpunt van het IPCC ingaan.”

Misschien kunnen de lezers met deze Nieuwsbrief de Vlaamse minister bevoegd voor de media, [Lydia Peeters](#), om aandacht vragen voor deze voortdurende eenzijdige berichtgeving door onze Vlaamse staatszender én andere gesubsidieerde mediakanalen.

Pjotr's Dwarsliggers

Deze mail werd verzonden naar hugo@hugovandermolen.nl
U ontvangt dit bericht omdat U geregistreerd bent bij Dwarsliggers
Indien U van ons geen berichten meer wenst te ontvangen kunt U

[HIER UITSCHRIJVEN](#)

© 2017 Dwarsliggers

Mauris commodo massa tortor, u [sit amet,consectetur adipisicing](#) Nunc fermentum neque quam, sodales eleifend elit imperdiet vitae. Aliquam id euismod nulla. Suspendisse imperdiet, sem et sollicitudin egestas, urna nunc auctor massa, vulputate pharetra mi odio nec tortor. Ut ultricies massa viverra quis.